

References

- Arunreung, Arunee. 1990. "Variation of the falling tone by age of speakers of Bangkok Thai." Master's Thesis. Chulalongkorn University. (In Thai).
- Bailey, K.D. 1978. *Methods of social research*. N.Y.: The Free Press.
- Beebe, L.M. 1974. "Socially conditioned variation in Bangkok Thai." Ph.D. Dissertation, University of Michigan.
- _____. 1980. "Sociolinguistic variation and style shifting in second language acquisition." In G. Ioup & S.H. Weinberger (eds.) 1987. *Interlanguage phonology*. Cambridge: Newbury House, pp. 378-388.
- Blalock, H.M.Jr. 1981. *Social statistics*. Auckland: McGraw-Hill Book.
- Brown, Adam. 1991. *Pronunciation models*. Singapore: Singapore University Press.
- Butler, C. 1985. *Statistics in linguistics*. Oxford: Basil Blackwell.
- Chambers, J.K., and Trudgill, P. 1980. *Dialectology*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Charmikorn, Angsana. 1988. "Variation in the pronunciation of final alveolar fricatives in

- English loanwords: a case study of Thai navy officers." Master's Thesis, Chulalongkorn University. (In Thai).
- Douglas-Cowie, E. 1978. "Linguistic code-switching in a Northern Irish village: social interaction and social ambition." In P. Trudgill (ed.) *Sociolinguistic patterns in British English*. London: Edward Arnold. pp. 37-51.
- Fischer, J.L. 1958. "Social influences on the choice of a linguistic variant." In D.H. Hymes (ed.) 1964. *Language in culture and society: a reader in linguistics and anthropology*. N.Y.: Harper & Row, pp. 483-488.
- Hudson, R. 1980. *Sociolinguistics*. Cambridge: Cambridge University Press.
- James, C. 1980. *Contrastive analysis*. London: Longman.
- Jones, D. 1956. *The pronunciation of English*. 4th ed. Cambridge: Cambridge University Press.
- Kurtz, N.R. 1983. *Introduction to social statistics*. Auckland: McGraw Hill Book Co.
- Ladefoged, P. 1975. *A course in phonetics*. N.Y.: Harcourt Brace Jovanovich.
- Labov, W. 1966. "Hypercorrection by the lower middle class as a factor in linguistic change." In W. Bright (ed.) *Sociolinguistics*. The Hague: Mouton, pp. 84-113.

- _____. 1972. *Sociolinguistic patterns*. Philadelphia: University of Pennsylvania Press.
- Macaulay, R.K.S. 1978. "Variation and consistency in Glaswegian English." In P. Trudgill (ed.) *Sociolinguistic patterns in British English*. London: Edward Arnold, pp. 132-143.
- Milroy, L. 1987. *Observing and analysing natural language: a critical account of sociolinguistic method*. Oxford: Basil Blackwell.
- Nemser, W. 1969. "Approximantive systems of foreign language learners." *International review of applied linguistics in language teaching* vol. IX/2. Reprinted in J.C. Richards (ed.) 1974. *Error analysis*. London: Longman, pp. 55-63.
- Prasithratsint, Amara. 1989. *Definitions of terms in sociolinguistics*. Bangkok: Chulalongkorn University. (In Thai).
- _____. 1990. *Sociolinguistics*. Bangkok: Chulalongkorn University. (In Thai).
- Preston, D. 1989. *Sociolinguistics and second language acquisition*. Oxford: Basil Blackwell.
- Reid, E. 1978. "Social and stylistic variation in the speech of children: some evidence from Edinburgh." In P. Trudgill (ed.) *Sociolinguistic patterns in British English*. London: Edward Arnold, pp. 158-171.

- Richards, J., Platt, J., & Weber, H. 1985. Longman dictionary of applied linguistics. Essex: Longman.
- Romaine, S. 1978. "Post-vocalic /r/ in Scottish English: sound change in progress?" In P. Trudgill (ed.) Sociolinguistic patterns in British English. Baltimore: University of Park Press, pp. 144-157.
- Royal Thai Academy. 1982. Royal Thai Academy Dictionary of Thai. Bangkok. (In Thai).
- Sankoff, G., & Cedergren, H. 1971. "Some results of a sociolinguistic study of Montreal French." In R. Darnell (ed.) Linguistic diversity in Canadian society. Edmonton: Linguistic Research.
- Schmidt, R.W. 1977. "Sociolinguistic variation and language transfer in phonology." In G. Ioup & S. Weinberger (eds.) 1987. Interlanguage phonology. Cambridge: Newbury House Publishers, pp. 365-377.
- Secretary to the Cabinet. 12 January 1988. "Memorandum to Ministries, Bureaus and Departments: The pronunciation of /r/ and /l/ and consonant clusters in Thai." Government House, Bangkok.
- Senawong, Pornpimol. 1989. "Sociolinguistic aspects of transference from English to Thai." Ph.D. Thesis, Monash University.

- Selinker, L. 1972. "Interlanguage." *International review of applied linguistics in language teaching*. vol. X/3. Reprinted in J.C. Richards (ed.) 1974. *Error Analysis*. London: Longman, pp. 31-54.
- Treyakul, Saengchant. 1986. "Stylistic variations of (r) and (l) in Bangkok Thai: a study of the pronunciation of Bangkok F.M. radio newscasters." Master's Thesis, Chulalongkorn University. (In Thai).
- Tourism Authority of Thailand. February, 1992. "Hotels and guest houses in Bangkok." (mimeographed).
- Trudgill, P. 1972. "Sex, covert prestige and linguistic change in the urban British English of Norwich." *Language in society* 1:179-195.
- Williams, Gwyn. 1992. "Thai pronunciation of English." *Paasaa lae paasaasaat*. (Language and linguistics). 11, 1: 83-97.
- Wolfram, W., & Fasold, R.W. 1974. *The study of social dialects in American English*. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall.

APPENDICES

Appendix A

Extracts of a tape-recorded interview

Q: referring to interviewer's questions

A: referring to respondent's answers

A1: In Thai

Q: ขอทราบชื่อครับ

A: .....

Q: อายุครับ

A: สามสิบหกปี

Q: เป็นคนจังหวัด

A: กรุงเทพฯค่ะ

Q: ที่บ้านพูดภาษาอะไรครับ

A: ภาษาไทยค่ะ

Q: ทำงานมานาน

A: สิบสองปีแล้วค่ะ

Q: ตั้งแต่จบ

A: ตั้งแต่จบ จบ ม.แปดที่มาแต่รู้แต่เนื้อหาแล้วก็แค่นั้นเอง แล้วก็ไม่ได้เรียนต่อ ไปทำงานที่โรงแรมนิวอัมรินทร์ ตรงศรีอยุธยา แล้วก็ซึกสองสามปีแล้วก็มาทำนี่เป็นรีเซพชันนิสต์ ปีหนึ่งเก้าเจ็ดเก้า

Q: ที่นี้สิบสองปี

A: สิบสาม ปีนี้สิบสาม

Q: ที่นิวอัมรินทร์กี่ปี

A: สามปี

Q: เป็นสิบห้าปี

A: ค่ะ

Q: ที่มาแต่เรียนตั้งแต่ชั้น

A: อนุบาล

Q: ก็ปี

A: เรียน เรียนมาแต่ อนุบาล ตั้งแต่ อนุบาลถึง ม.แปด จบก็ สิบ เจ็ด สิบแปด

Q: เป็นสิบสี่ปี

A: จบอายุ สิบเจ็ดหรือ สิบแปด แล้ว เริ่ม ทำงาน ที่ แรก ไป เป็น ไกด์ บริษัท ที่ พี่ ชาย ทำงาน อยู่ สอง ปี กว่า แล้ว ก็ ไป สอบ ที่ แรก สอบ เอ็น แล้ว ไม่ ติด เลย ไป เป็น ไกด์ ที่ นี้ คือ ไป ฟัง เขา พ่ อยู่ บ้าน ว่าง ๆ ไม่ มี อะ ไร ทำ พี่ สาว เลย บอก ไป หนึ่ง ที่ บริษัท ไป หนึ่ง มี ย พ อน ึ่ง เขา ก็ ชวน ออก ไป ทัวร์ ออก ไป เขา ถาม เข้า ใจ ไหม ก็ เข้า ใจ ก็ เลย ให้ เป็น ไกด์ ก็ เลย ไม่ รู้ ว่า ใน ก ย ัง ง ก ล ง พูด ได้ ฟัง กัน รู้ เรื่อง ก็ ไป กัน เลย ที่ นี้ ก็ เลย พอ เสร็จ แล้ว สอบ เอ็น อีก ปี หนึ่ง ไป ติด เชียงใหม่ แม่ ไม่ ให้ ไป พ่อ เป็น สิง คโปร์ แต่ ว่า คุณ พ่อ ไม่ เกี่ยว เรื่อง ภาษา เลย เพราะ ว่า ไม่ ได้ ใช้ กับ พ่อ เลย เพราะ เวลา อยู่ กับ คุณ พ่อ ก็ ภาษา ไทย ตลอด

Q: อยู่มาแต่รู้พูดอังกฤษตลอด

A: ไม่ ได้ พูด ตลอด นะ ค่ะ เฉพาะ วิชา ภาษา อังกฤษ เท่านั้น เอง ซึ่ง บาง ครั้ง เนี่ย ครู ที่ สอน ภาษา อังกฤษ เป็น คน เน ปาล บัง เป็น คน ฟิลิ ปปิน ส์ มี ง เป็น ชาว ต่าง ประเทศ ที่ โรง เรียน นี้ คือ อย่าง นี้ คือ ว่า เขา เอา ครู เนี่ย ต่าง สัญ ชาติ มา สอน ภาษา ที่ นี้ ตอน ที่ ไป ฟัง ที่ ตอน ที่ ไป ทำงาน ที่ นิ วยอร์ก ที่ แรก ไป เป็น ริ เซ พ ชัน นิ ส์ กับ เพื่อน ๆ ที่ จบ ที่ นคร ปฐม อีก คน จบ วิ ทยา ลัย กรุง เทพ หรือ เ ง เนี่ย ไป ขึ้น กัน สาม คน ฝรั่ง ก็ มา พูด เรา ฟัง เข้า ใจ แต่ สอง คน นั้น เขา ไม่ เข้า ใจ ก็ แบบ คือ อย่าง เรา ฟัง สำ เนียง ออก บ้าง เป็น ส่วน มาก เพราะ ว่า ฟัง เรา ฟัง ตั้ง แต่ เด็ก ต่าง ชาติ มา ใช้ ใหม่ อะ เราก็ ฟัง เขา คง ต้อง การ อย่าง นี้

Q: พูดอังกฤษก็ปี ตั้งแต่

A: ครู ต่าง ประเทศ ปอ เจ็ด มี ง ค่ะ แต่ ก่อน มี ปอ เจ็ด ปอ หก ปอ เจ็ด ได้ พูด แล้ว

Q: ทำทัวร์ไม่มีปัญหา

A: ไม่มี พูดฟังได้ ไม่ทราบเหมือนกันนะฮะ ตัวเองยังแปลกใจตัวเองเหมือนกัน ว่าทำไมถึงพูดฟังได้ แล้วก็ภาษาที่เรียนที่มาแต่รึนะคะ สมมติคะแนชี่กสามสิบ นะคะ จะได้แค่สิบเก้า แต่บางทีก็ท้อป แล้วบางทีก็ใกล้ ๆ จะครึ่ง ๆ เลยฮะ มันไม่เยี่ยมและก็ไม่ไช่แยฮะเลย แต่เป็นบางครึ่งเท่านั้นเอง แต่บังเอิญที่ไปทำทัวร์เนี่ย เขาก็ยังคงอยู่นะฮะ พี่เคยเค้านางว่าทำไมพูดได้ เราก็งงว่าทำไมพูดได้

A2: In English

Q: What's your position?

A: I'm the assistant front office manager.

Q: And what do you do in that position?

A: Just control the staff to work in each section and make sure that they assign the right room to the right guest because we have many corporate guest and most of them request they request a lot like big bed, facing the pool, which floor, high floor, lower floor, so we have to assign the right room to them otherwise we will have a problem upon checking in. Make it smooth, checking in and checking out.

Q: They call in in advance?

A: Yes, they call in, right.

Q: And the guest knows which room..

A: Right, right.

Q: These like a corporate house.

A: Right.

Q: They came here..

A: Right.

Q: What kind of...?

A: Many of them like IBM... something like that. Japanese and also German, ... something like that. Many of them. A lot, a lot of corporate guest.

Q: You pick up a lot at the airport?

A: We will pick them up if they ask for it.

Q: Otherwise they make their own way.

A: Right.

Q: We have our airport representative at the airport to take care. In the morning they'll have all the arrival list. They'll have the arrival list. When guest name and the flight number so they attend to the exit, where the guest coming.

Q: The guest know already if they would be picked up.

A: Right, right. If they request in advance. If they not, our airport representative will arrange the limousine for them.

Q: How long have you worked here?

A: Nearly thirteen years.

Q: Really? Most senior?

A: I found that I was the youngest one at the front office. Now nearly to be the oldest one.

Q: Have you always worked in the front office?

A: Right, only front office. Many positions, like two

year's guest relation officer, front desk supervisor
and the rest assistant front office manager.

Q: How many people you have under you?

A: Forty, maybe more.

Q: How long is the shift?

A: Three, twenty-four hours.

Q: Two positions per shift?

A: No, guest relation around four, two to four. Guest
relation officer between shift and the receptionist
three, three to four and concierge, one to two, and
cashier two to three.

Appendix B

The chi-square test

The chi-square test (χ^2) is the test that can be used to compare the frequencies which are actually observed with those that are expected on the basis of some theoretical model. χ^2 is calculated as

$$\chi^2 = \sum \frac{(O - E)^2}{E}$$

where

O = observed frequency

E = expected frequency.

The following is an example of the use of χ^2 . Table B.1 (taken from Table 5.1 in Chapter 5) presents the frequencies of T(r) variants in the prevocalic position of male and female speakers.

First, calculate the expected frequencies in each cell by using the formula

$$E = \frac{\text{row total} \times \text{column total}}{\text{grand total}}$$

Table B.1 - Frequency of T(r) variants by sex

Prevocalic T(r)

	Male	Female
[r]	45	98
[ɹ]	191	67
[l]	1,906	2,021

Total 2,142 2,186

Table B.2 - Frequency of T(r) variants by sex

Prevocalic T(r)

	Male	Female	
[r]	45	98	143
[ɹ]	191	67	258
[l]	1,906	2,021	3,927

Total 2,142 2,186 4,328

Table B.2 presents the row total and grand total of variants used. To get the expected frequency of the first cell (the use of [r] by male), we calculate as follows:

$$E = \frac{2142 \times 143}{4328}$$

$$= 70.7$$

The same process is repeated to find the expected frequencies of the other cells. Table B.3 presents the expected frequencies of all the cells.

Table B.3 - Expected frequency of T(r) variants by male

Prevocalic T(r)

	Male	Female	
[r]	70.7	72.3	143
[ɹ]	127.6	130.4	258
[l]	1,943.5	1,983.5	3,927
Total	2,142	2,186	4,328

Next compare each respective cell of Table B.2 with Table B.3 as follows:

$$\begin{aligned}
 \chi^2 &= \sum \frac{(O - E)^2}{E} \\
 &= \frac{(45-70.7)^2}{70.7} + \frac{(191-127.6)^2}{127.6} + \frac{(1906-1943.5)^2}{1943.5} \\
 &\quad + \frac{(98-72.3)^2}{72.3} + \frac{(67-130.4)^2}{130.4} + \frac{(2021-1983.5)^2}{1983.5} \\
 &= 9.4 + 31.4 + 0.7 + 72.3 + 30.8 + 0.7 \\
 &= 82.1
 \end{aligned}$$

The sum of all the $(O-E)^2/E$ values is the value of the test statistic χ^2 , which in the present case is 82.1. We look up for a table of χ^2 values (most statistics texts provide such a table) to determine whether our value is statistically significant. The table requires us to know the number of *degree of freedom*, which means the number of cell entries we are free to vary without also determining the value in additional cells. The general formula for computing degrees of freedom (d.f.) is $(R-1) \times (C-1)$, where R = number of rows in the table and C = number of columns. A χ^2 table tells us that for 2 d.f., a χ^2 value of 13.82 is significant at .001. Our value of 82.1 is far

above 13.82. We conclude that the relationship between sex groups and T(r) variation in Table C.1 is statistically significant at the $p = .001$ level (Butler 1985:98-126).

Butler (ibid.) says that the chi-square test is unreliable when the expected frequency in any cell falls below 5. However, according to Blalock 1981:292), if the number of cells is relatively large and if only one or two cells have expected frequencies of 5 or less, then it is generally advisable to go ahead with chi-square tests.

Appendix C

The Spearman rank correlation coefficient (r_s)

Correlation is an area of statistics which is concerned with the study of systematic relationships between two (or more) variables. It attempts to answer questions such as: Do high values of variable X tend to go together with high values of variable Y? Or do high values of X go with low values of Y? Or is there some more complex relationship between X and Y, or perhaps no relationship at all? (Butler 1985:137-153).

In order to find out the correlation between two variables, a descriptive statistic known as a correlation coefficient is calculated. The value of the correlation coefficient varies from +1 for perfect positive correlation, through zero for no correlation, to -1 for perfect negative correlation. For ordinal variables, the appropriate measure is the so-called *Spearman rank correlation coefficient*, which is based solely on the ranking of the observations.

To calculate the rank correlation coefficients, first rank the set of N scores on the first variable from smallest (1) to largest (N). Next, rank the set of scores on the other variable from 1 to N. If there are

ties, use the arithmetic mean of the ranks that would have been received. For example, if what would have been the fifth and sixth scores are tied, each will be scored 5.5. Thus, each subject (or each case) has two ranks, one on each variable. For each pair of ranks, calculate the difference (d) between the ranks and square it (d^2). The Spearman correlation coefficient (r_s) is calculated as

$$r_s = 1 - \frac{6\sum d^2}{N(N^2 - 1)}$$

If the r_s value as computed from the sample is very low, then it probably will not be either empirically or statistically significant. If the r_s is quite high (e.g. .75 or higher), then it will be empirically significant and probably statistically significant. However, it could fail to be statistically significant if the sample size were very small (Bailey 1980: 344-345). Kurtz (1983:272) gives a table of the range of r_s values and its level of association (see Table C.1). If the r_s is of intermediate value, the researcher may wish to test for statistical significance by using the formula above.

The following is an example of the use of the Spearman correlation coefficient. Table C.2 presents the percentage of [ø] in Thai and [ø] in English of eight Job

level IV Type II/III female subjects (taken from No. 15, Table 7.20 in Chapter 7) To calculate r_s , first rank the percentages of [ø] in Thai from 1 to 8, with the mean rank to the group of tied scores. Then, rank the percentages of [ø] in English from 1 to 8. Next, calculate the difference between ranks for each pair of [ø], and square it. Summation over all eight pairs of [ø] gives Σd^2 . These operations are shown in Table C.3.

Table C.1 - r_s value and its level of association

r_s value	Level of association
.75 - 1.00	Very high association
.50 - .74	High association
.25 - .49	Moderate association
.00 - .24	Low association
.00 - -.24	Low association
-.25 - -.49	Moderate association
-.50 - -.74	High association
-.75 - -1.00	Very high association

Table C.2 - Scores (%) of [ø] in Thai and [ø] in English
of eight Job level IV Type II/III female
subjects

Subjects	[ø] in Thai	[ø] in English
F4-3-1	100.0	77.8
F4-3-2	93.1	77.8
F4-3-3	92.3	100.0
F4-3-4	100.0	61.9
F4-3-5	88.5	50.0
F4-3-6	100.0	53.8
F4-3-7	100.0	18.1
F4-3-8	87.0	20.0

Table C.3 - Ranking of the scores of [ø] in Thai and [ø] in English, and calculation of Σd^2

[ø] in Thai	Rank	[ø] in English	Rank	Rank difference (d)	d^2
100.0	6.5	77.8	6.5	0	0.00
93.1	4.0	77.8	6.5	-2.5	6.25
92.3	3.0	100.0	8.0	-5	25.00
100.0	6.5	61.9	5.0	1.5	2.25
88.5	2.0	50.0	3.0	-1	1.00
100.0	6.5	53.8	4.0	2.5	6.25
100.0	6.5	18.1	1.0	5.5	30.25
87.0	1.0	20.0	2.0	-1	1.00
					$\Sigma d^2 = 72$

Now calculate r_s as follows:

$$r_s = 1 - \frac{6 \times 72}{8(8^2 - 1)}$$

$$= 0.143$$

The critical value of r_s for $N = 8$ at the one per cent level in a non-directional test is 0.881. Since the calculated value is much smaller than the critical value, no significant correlation can therefore be claimed at the one per cent level. In other words, the subjects' use of [ø] in Thai and [Ø] in English is not correlated.

Bailey (1978:346) says that it is routine in research reports to report the value of r and also to report r_s^2 , interpreted as the percentage of all possible variance that is explained by the relationship. For example, an r_s^2 of 1.00 means that 100 percent of the correlation is explained. He comments further that quite a large r_s is required to yield a respectable-looking r_s^2 . For example, an r_s of .5 yields an r_s^2 of only .25 (25 percent of the variance explained).

Vita

Mr Boonruang Chunsuvimol was born in Bangkok on July 12th, 1952. He graduated in 1976 from Macquarie University, Australia, with a B.A. in Linguistics and French. He finished M.A. in Applied Linguistics from National University of Singapore in association with SEAMEO Regional Language Centre in 1980. He started to do the doctoral programme in linguistics at Chulalongkorn University in 1987. At present, he is a lecturer in linguistics at Thammasat University.

